

Zitting 1980–1981

16 683

Aanpassing van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering aan het Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer

Nr. 4

VERSLAG

Vastgesteld 28 mei 1981

De vaste Commissie voor Justitie,¹ belast met het voorbereidend onderzoek van dit ontwerp van wet, brengt het navolgende verslag uit.

De leden van de V.V.D.-fractie waren met betrekking tot het voorgestelde in het nieuwe lid van artikel 126 BW van mening dat, wanneer men spreekt over «gedaagde», een dagvaarding is uitgebracht, terwijl de bepaling van de bevoegdheid voorafgaat aan de dagvaarding. Dit betekent derhalve, naar de opvatting van de leden van de V.V.D.-fractie, dat niet van «gedaagde» moet worden gesproken doch van «gedagvaard moet worden», of «gedagvaard wordt». Op de tweede plaats waren deze leden van mening dat de zinsnede «en er in de voorgaande leden niet een bevoegde rechter is aangewezen» taalkundig beter kan worden gesproken van «en er krachtens de voorgaande leden geen bevoegde rechter is». Voorts waren de leden van de V.V.D.-fractie van oordeel dat de eerste zinsnede van de vierde alinea van de memorie van toelichting op blz. 3 niet duidelijk was en derhalve gecorrigeerd zou moeten worden.

Op blz. 4, tweede alinea, van de memorie van toelichting wordt opgemerkt, zo wezen de leden van de V.V.D.-fractie erop, dat als bezwaar tegen de voorgestelde competentie van een Nederlandse rechter in gevallen als de onderhavige aangevoerd kan worden het feit dat de rechter ver verwijderd is van de plaats waar het geschil is ontstaan, dit in verband met getuigenverklaringen, comparities van partijen, gerechtelijke plaatsopnemingen, etcetera. Naar aanleiding hiervan stelden de leden van de V.V.D.-fractie, dat een tweede bezwaar tegen de voorgestelde competentie van de Nederlandse rechter gelegen is in het feit dat bij voorbeeld bij onrechtmatige daad (in geval van verkeersongevallen) het «jus locus delicti» van toepassing is, hetgeen extra bezwarend is voor de Nederlandse rechter die dat buitenlandse recht moet toepassen. Voorts zit men met de executie van een door de Nederlandse rechter gewezen vonnis. Alleen krachtens het Europees Executieverdrag of krachtens Executieverdragen is tenuitvoerlegging in de verdragsstaten mogelijk, in geval het door de Nederlandse rechter gewezen vonnis tegen een in het buitenland wonende gedaagde moet worden tenuitvoergelegd. Hierbij kon, aldus deze leden, wel worden opgemerkt dat, wanneer een Nederlandse rechter een vonnis heeft gewezen tegen een Nederlands lid van het personeel van de buitenlandse dienst of een van zijn inwonende Nederlandse gezinsleden, wellicht de mogelijkheid zou kunnen worden over-

¹ Samenstelling: Abma (SGP), Roethof (PvdA), ondervoorzitter, Haas-Berger (PvdA), Kappeyne van de Coppello (VVD), voorzitter, Stoffelen (PvdA), Van Dam (CDA), Kosto (PvdA), Salomons (PvdA), Patijn (PvdA), Stemerding (PvdA), Van den Broek (CDA), Evenhuis-van Es-sen (CDA), Lauxtermann (VVD), Wessel-Tuinstra (D'66), Dijkman (CDA), Faber (CDA), Beckers-de Bruijn (PPR), Nijpels (VVD), Korte-van Hemel (CDA), Tripels (VVD) en Van der Burg (CDA).

wogen om de executie in Nederland te doen plaatsvinden door beslag te leggen onder de Staat der Nederlanden, indien en voor zover betrokkenen rechtstreeks uitkeringen ten laste van de staatskas of van een in Nederland gevestigde rechtspersoon of in Nederland wonende natuurlijk persoon ontvangt.

Gaarne zouden de leden van de V.V.D.-fractie hieromtrent het oordeel van de Minister willen vernemen.

Met een tijdige beantwoording van deze opmerkingen acht de commissie de openbare behandeling van dit ontwerp van wet voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Kapeyne van de Coppello

De griffier van de commissie,
Kerkhofs